

ת"פ 29681/12/17 - מדינת ישראל, המאשימה נגד ציון יונה, הנאשם

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 29681-12-17 מדינת ישראל נ' יונה (עציר)

בפני כבוד השופטת, סגנית נשיאה אפרת פינק
בעניין: מדינת ישראל - המאשימה

נגד
ציון יונה (עציר) - הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד שירלי ברזילי ועו"ד שרית כץ

הנאשם הובא על ידי השב"ס

ב"כ הנאשם עו"ד דגנית משעלי-ביטון

גזר דין

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 31.1.18, הורשע הנאשם, לפי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בשני אישומים בעבירה של גניבה מרכב, לפי סעיף 413 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977; בעבירה של פריצה לרכב בכוונה לגנוב, לפי סעיף 413 סיפא לחוק העונשין; ובעבירה של החזקת רכוש חשוד כגנוב, לפי סעיף 413 לחוק העונשין.

לפי כתב האישום המתוקן, בבוקרו של יום 11.12.17, פרץ הנאשם לרכב המתלוננת, שחנה ברחוב גבריאילוב ברחובות, באמצעות פתיחת חלון הרכב במקל, ונטל ממנו את תיקה שהכיל כסף מזומן בסכום של 1,500 ₪. משהבחינה בכך המתלוננת, עת שבה לרכבה, הזעיקה למקום את ידידה ויחדיו הם עיכבו את הנאשם והוציאו מכיסיו פריטים שונים שנטל מתיקה ובהם כסף מזומן, שתי המחאות ותעודה מזהה. במועד זה, החזיק הנאשם גם מכשיר סלולרי מסוג סמסונג השייך לאחר.

2. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה עונשית.

טענות הצדדים

3. בטיעוניה לעונש טענה באת כוח התביעה שכתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם נפגעו הערכים החברתיים של שמירה על קניינו של האדם, בטחונו ופרטיותו. מנסיבות ביצוע העבירות עול כי לאחר

ביצוע העבירות, המשיך הנאשם להתעמת עם המתלוננת. בכך, קיים גם פוטנציאל לפגיעה בגוף. הנאשם נטל כסף ותעודת זהות. בסופו של דבר, רוב הרכוש הוחזר למתלוננת רק משום שנטלה יוזמה ועצרה את הנאשם במקום. כן נתפס על הנאשם טלפון השייך לאחר, ובכך גם נפגע פרטיותו של אחר. לטענתה, הפגיעה בערכים אלו היא ברף בינוני.

4. באת כוח התביעה טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה של 4 חודשים ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים, לצד ענישה נלווית.
5. באת כוח התביעה ציינה את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם הודה במיוחד לו ונטל אחריות; לחובתו עבר נכביד הכולל 19 רישומים, לרבות בעבירות סמים, רכוש, אלימות, ועבירות נגד שוטרים. על הנאשם הוטלו מאסרים רבים וממושכים, ואף תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי.
6. לטענתה, הנאשם נמצא ברף הגבוה, בהיעדר כל אפיק שיקומי.
7. מכאן עתרה באת כוח התביעה להטיל על הנאשם עונש של מאסר לתקופה של 12 חודשים, להפעיל המאסר על תנאי במצטבר, מאסר על תנאי וקנס.
8. באת כוח הנאשם טענה, כי כתב האישום תוקן באופן ממשי, וממנו עולה, כי המתלוננת ניסתה למשוך את השקית מהנאשם ובכך נגרם העימות.
9. עוד טענה כי בהתאם למדיניות הענישה, מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר בדרך של עבודות שירות ובין מאסר בפועל לתקופה של מספר חודשים.
10. בא כוח הנאשם ציין את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: לנאשם יש אמנם עבר מכביד, הנובע מהתמכרותו לסמים. ניסיונות גמילה קודמים לא צלחו. הנאשם גם סובל מבעיות בריאות רבות. כל שהיה בשקית הוחזר למתלוננת. הנאשם לא שוחרר ממעצרו אך בשל היעדר עמידה בערבויות.
11. לטענתה, אלמלא היה הנאשם עצור, ניתן היה לסיים ההליך במאסר בדרך של עבודות שירות. לפיכך, עתרה באת כוח הנאשם להטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 4 חודשים, הכולל הפעלת המאסר לתקופה של 3 חודשים.
12. הנאשם בדברו האחרון אמר כי הוא מצטער, כי משך כל חייו היה נתון במאסרים ממושכים ומבקש את התחשבות בית המשפט.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

13. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך החברתי** הנפגע מביצוע העבירות, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה** הנהוגה **ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**.
14. כתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על רכושו של אדם, בטחונו ושלווה נפשו. הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף בינוני, לאור נסיבות ביצוע העבירות כפי שבאו לידי ביטוי בכתב האישום.
15. על מדיניות הענישה הנהוגה ביחס לעבירה של פריצה לרכב וגניבה מרכב ניתן ללמוד מהפסיקה בתחום (ראו, למשל: רע"פ 4338/15 **כהן נ' מדינת ישראל** (23.6.15); עפ"ג (מרכז) 64042-05-16 **רחייל נ' מדינת ישראל** (20.9.16); ת"פ (רמ') 51619-03-14 **מדינת ישראל נ' מנטלוט** (9.6.15); עפ"ג (י-ם) 18387-10-15 **כנעאן נ' מדינת ישראל** (10.2.16); עפ"ג (ב"ש) 7696-08-15 אבו עזא נ' מדינת

ישראל (21.10.15); ע"פ (ת"א) 44787-10-15 **מדינת ישראל נ' דנילוב** (22.6.15); עפ"ג (מרכז)
56608-07-13 **מדינת ישראל נ' ברנס** (8.10.13).

16. מכאן, כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר בדרך של עבודות שירות ובין מאסר לתקופה של 8 חודשים.

17. לקחתי בחשבון את **הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות** (סעיף 40ט לחוק העונשין):
לזכותו של הנאשם יש לציין - כי הנאשם הודה במיוחס לו ונטל אחריות על מעשיו; הנאשם מכור לסמים וניסיונות גמילה קודמים לא צלחו.

לחובתו של הנאשם עומד בעיקר עברו הפלילי, הכולל הרשעות מרובות בעבירות רכוש, סמים, אלימות עבירות נגד השוטרים ועוד. נגד הנאשם גם תלוי ועומד מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים.

מירב הנסיבות נוטות לכיוון המחמיר, למעט הודאתו של הנאשם. מכאן, כי יש להטיל עונש שהוא בין מחצית המתחם ובין הרף העליון של מתחם העונש ההולם.

18. גם אין כל טעם המצדיק שלא להפעיל המאסר על תנאי שהוטל לפני פחות משנה. לאור הודאתו של הנאשם, מצאתי מקום לחפוף חלק מהמאסר על תנאי שיופעל.

19. לפיכך, יש להטיל על הנאשם עונש הכולל מאסר, מאסר על תנאי, ופיצויים. לאור מצבו הכלכלי הקשה, לא מצאתי מקום להטיל עליו קנס.

לפיכך אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, בניכוי ימי מעצרו מיום 11.12.17.
- ב. אני מפעילה את המאסר המותנה מת"פ 20799-07-16 (ותיקים מצורפים), לתקופה של 3 חודשים. מאסר זה יוטל, חלקו במצטבר וחלקו בחופף, כך שסך הכל יוטל על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים, בניכוי ימי מעצרו מיום 11.12.17;
- ג. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מיום שחרורו לא יעבור כל עבירת רכוש מסוג פשע;
- ד. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מיום שחרורו לא יעבור כל עבירת רכוש מסוג עוון;
- ה. פיצויים בסכום של 500 ₪ שישולמו לעדת תביעה מספר 6 עד ליום 1.4.18.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"א אדר תשע"ח, 26 פברואר 2018, בהעדר הצדדים.